

Iegūt garīgo vadību

Elders Ričards G. Skots
no Divpadsmīt apustuļu kvoruma

Rūpīgi vingrinoties, pielietojot pareizos principus un esot jūtīgi pret sajūtām, kas jums rodas, jūs iegūsiet garīgo vadību.

Gadiem ejot, sekojot cienījamu cilvēku piemēram, kuri atrisinājuši līdzīgas problēmas, daudzi ir ieguvuši vadību, kas palīdz atrisināt grūtības savā dzīvē. Mūsdienās stāvoklis pasaulē mainās tik strauji, ka šāds rīcības veids mums bieži nav pieejams.

Personīgi man šī realitāte sagādā prieku, jo tā rada apstākļus, kur mēs visādā ziņā esam vairāk atkarīgi no Gara, lai tas mūs vadītu caur dzīves likstām. Tādējādi mēs, pieņemot dzīves svarīgos lēmumus, tiekam vadīti meklēt personīgu iedvesmu.

Ko jūs varat darīt, lai palielinātu spējas savā dzīvē pieņemt pareizos lēmumus? Uz kādiem principiem balstās garīgā sazināšanās? Kādi ir šīs sazināšanās iespējamie šķēršļi, no kuriem jums ir jāizvairās?

Prezidents Džons Teilors rakstījis: „Pirms vairāk kā četrdesmit gadiem Džozefs Smits man teica: „Brāli Teilor, tu esi saņēmis Svēto Garu. Nu tev jāseko šī Gara ietekmei, un tas tevi vedīs pie pilnīgas patiesības, līdz pamazām tas kļūs tevī par atklāsmes principu.” Tad viņš man teica nekad no rīta nepiecelties bez noliekšanās Tā Kunga priekšā, veltot sevi Viņam visas tās dienas garumā.”¹

Debesu Tēvs zināja, ka jūs sastapsities ar grūtībām un jums būs jāpieņem daži lēmumi, kuru pareiza pieņemšana būs pāri jūsu pašu spējām. Savā laimes iecerē jūsu mirstīgās dzīves laikā Viņš nodrošināja jūs ar nepieciešamo palīdzību šajās grūtībās un lēmumu pieņemšanā. Šī palīdzība nāks pie jums caur Svēto Garu kā garīgā vadība. Tas ir spēks, kas lielāks par jūsu pašu spējām, un mīlošais Debesu Tēvs vēlas, lai jūs to izmantotu nepārtraukti jūsu miera un laimes nodrošināšanai.

Es esmu pārliecināts, ka nav vienkāršas formulas vai paņēmiena, kas ļautu jums nekavējoties apgūt prasmi būt Gara balss vadītiem. Mūsu Tēvs sagaida, lai jūs mācītos, kā iegūt šo dievišķo palīdzību caur ticības izrādīšanu Viņam un Viņa Svētajam Dēlam, Jēzum Kristum. Ja jūs iedvesmoto vadību saņemtu vienkārši pavaicājot, jūs kļūtu vāji un vēl vairāk atkarīgi no Viņiem. Viņi zina, ka būtiskākā personīgā izaugsme nāks tad, kad jūs ar pūlēm iemācīties, kā tikt Gara vadītiem. Sākotnēji tas var šķist biedējošs uzdevums, taču ar laiku ar to galā tikt būs vieglāk, ja vien jūs neatlaidīgi centīsities atpazīt un sekot Gara pamudinājumiem. Arī jūsu pārliecība par to vadību, ko saņemsit no Svētā Gara, kļūs stiprāka. Es liecinu par to, ka, gūstot pieredzi un panākumus Gara vadībā, jūsu palaušanās uz iespaidiem, ko jūtat, var kļūt uzticamāka nekā jūsu pašārvība uz to, ko redzat vai dzirdat.

Garīgumam ir divi augļi. Pirmais ir iedvesma, lai zinātu, ko darīt. Otrais ir spēks vai spēja to izdarīt. Šīs divas spējas tiek dotas kopā. Tieši tāpēc Nefijs varēja sacīt: „Es iešu un darīšu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis.”² Viņš zināja garīgos likumus, uz kuriem balstīta atklāsme un spēks. Jā, Dievs atbild uz lūgšanu un sniedz mums garīgo vadību, kad dzīvojam paklausīgi un pielietojam no mums prasīto ticību Viņam.

Es dališos pieredzē, kas man iemācīja veidu, kā iegūt garīgo vadību. Kādu svētdienu es apmeklēju spāņu draudzes priesterības sanākumi Mehiko pilsētā. Es spilgti atceros, kā kāds pazemīgs meksikānis, priesterības vadītājs, pūlējās, lai izskaidrotu stundas materiālos ietvertās evaņģēlija patiesības. Es pamanīju viņa dedzīgo vēlmi dalīties ar šiem principiem, kurus viņš tik augsti vērtēja, ar sava kvoruma locekļiem. Viņš saprata, ka tie klātesošajiem brāļiem ir ļoti vērtīgi. Viņa izturēšanās bija pierādījums patiesai mīlestībai pret Glābēju un pret tiem, kurus viņš mācīja.

Viņa sirsnība, patiesais nolūks un mīlestība ļāva istabā ieplūst garīgajam spēkam. Es biju dziļi aizkustināts. Tad es sāku saņemt personīgās atklāsmes kā papildinājumu tiem principiem, ko mācīja šis pazemīgais vadītājs. Tās bija personīgas un attiecās uz maniem uzdevumiem šajā apgabalā. Tās nāca kā atbilde maniem ilgstošajiem, lūgšanu pilnajiem mēģinājumiem mācīties.

Katru atklāsni, kas nāca, es rūpīgi pierakstīju. Šī procesa laikā man tika sniegtas vērtīgas patiesības, kuras bija ļoti nepieciešamas, lai es varētu būt efektīvāks Tā Kunga kalps. Šīs sazināšanās detaļas ir svētas un, tāpat kā patriarhālā svētība, tika dotas manam personīgajam labumam. Man tika sniegta īpaša vadība, norādījumi un nosacītie solījumi, kuri labvēlīgi izmainīja manas dzīves gaitu.

Pēc tam es apmeklēju Svētdienas skolas klasi mūsu bīskapijā, kur ļoti augsti izglītots skolotājs pasniedza savu stundu. Šī pieredze bija pārsteidzoša pretstatā tai, kuru es izbaudīju priesterības sapulcē. Man šķita, ka, lai ilustrētu stundas principus, vadītājs ar nolūku bija izvēlējis neskaidras atsauces un neparastus piemērus. Man radās spēcīgs iespaids, ka šis vadītājs iespēju mācīt izmantoja, lai iespaidotu klasi ar savu plašo zināšanu krājumu. Katrā ziņā, viņš noteikti neizskatījās tik aizrāvies ar principu izskaidrošanu mums kā pazemīgais priesterības vadītājs.

Šajā vidē manī atkal sāka ieplūst spēcīgas atklāsmes. Es tās pierakstīju. Vēstījums iekļāva īpašu ieteikumu, kā kļūt par vēl efektīvāku darbarīku Tā Kunga rokās. Es saņēmu tik pāriplūstošus iespaidus, kas bija tik personiski, ka pierakstīt tos Svētdienas skolas nodarbības vidū man šķita nepieņemami. Es meklēju kādu nošķirtāku vietu, kur, cik vien uzticīgi iespējams, turpināju pierakstīt tās sajūtas, kas piepildīja manu prātu un sirdi. Pēc tam, kad katra spēcīgā atklāsme bija pierakstīta, es apdomāju tās sajūtas, kas bija mani skārušas, lai noteiktu, vai esmu tās pareizi pierakstījis. Tā rezultātā, es veicu nelielas izmaiņas tajā, ko biju pierakstījis. Tad es pētīju to nozīmi un pielietojumu savā dzīvē.

Pēc tam es lūdzu, pārskatot ar To Kungu to, ko, kā man šķita, Gars bija man mācījis. Kad mani pārņēma miers, es pateicos Viņam par sniegto vadību. Tad es saņēmu iedvesmu vaicāt: „Vai man vēl kas tiks dots?” Es saņēmu nākamās atklāsmes, un to pierakstīšanas, apdomāšanas un apstiprinājuma lūgšanas process tika atkārtots. No jauna es tiku mudināts vaicāt: „Vai ir kas vairāk, kas man būtu jāzina?” Un bija arī. Kad beidzās pēdējā, pati svētākā pieredze, es biju saņēmis vienu no vērtīgākajiem, īpašākajiem, personiskākajiem norādījumiem, ko vien cilvēks savā dzīvē varētu cerēt saņemt. Ja es

nebūtu atsaucies uz sākotnējām atklāsmēm un pierakstījis tās, es nebūtu saņēmis pēdējo, pašu vērtīgāko padomu.

Tas, ko esmu aprakstījis, nav atsevišķa pieredze. Tā ietver vairākus patiesus principus attiecībā uz Tā Kunga sazināšanos ar Saviem bērniem šeit uz Zemes. Es ticu, ka jūs varat nesadzirdēt pašu svarīgākos, personīgos Gara norādījumus tāpēc, ka neatbildat tiem, tos nepierakstāt un neatsaucaties pirmajiem jums dotajiem pamudinājumiem.

Atklāsmes no Gara var nākt kā atbilde uz neatliekamu lūgšanu vai, kad nepieciešams, arī neprasītas. Dažreiz Tas Kungs atklāj jums patiesību pat tad, ja aktīvi to nemeklējat, piemēram, tādos gadījumos, kad esat briesmās, bet to neapzināties. Taču Tas Kungs nespiedīs jūs mācīties ar varu. Jums ir jāpielieto sava rīcības brīvība, lai pilnvarotu Garu jūs mācīt. Ja jūs to savā dzīvē padarīsiet par paradumu, jums būs asāka uztvere pret sajūtām, kas nāk caur garīgu vadību. Un tad, kad šī vadība tiks dota, reizēm, kad jūs to gaidāt vismazāk, jūs to atpazīsit daudz vieglāk.

Svētā Gara iedvesmojošā ietekme var tikt pieveikta vai maskēta ar tādām spēcīgām emocijām kā dusmas, naidis, kaisle, bailes vai lepnums. Šādu emociju iespaidu var salīdzināt ar mēģinājumu izgaršot maigu vīnogu garšu, ēdot aso piparu. Abas garšas ir klātesošas, taču viena pilnībā pārspēj otru. Tādā pašā veidā spēcīgās emocijas pārspēj Svētā Gara maigos pamudinājumus.

Grēks ir ieradumu veicinošs, samaitājošs, tas ved uz citām samaitātām tieksmēm, tas ir nāvējošs garīgumam, sirdsapziņai un saprātam, tas padara mūs aklus pret realitāti, ir lipīgs, prātu, ķermeni un garu iznīcinošs. Grēks ir garīga korozija. Nesastopot pretestību, tas patērē visu. To var pārvarēt ar grēku nožēlošanu un cienīgumu.

Es jūs brīdinu. Sātanam ārkārtīgi labi padodas garīgās sazināšanās bloķēšana, caur kārdinājumiem pamudinot cilvēkus pārkāpt tos likumus, uz kuriem balstās garīgā sazināšanās. Dažus viņš ir spējīgs pārliecināt, ka viņi šādu vadību no Tā Kunga saņem nav spējīgi.

Sātans, pielietojot pornogrāfijas ieradumus veicinošu spēku, ir kļuvis par meistarū, lai ierobežotu individuālo spēju tikt Gara vadītam. Pornogrāfijas straujais uzbrukums visos tās netiklos, izvirtušos, postošos veidos ir radījis lielas bēdas, ciešanas, sirdssāpes un ir izpostījis laulības. Tā ir viena no visnosodāmākajām ietekmēm uz Zemes. Neatkarīgi no tā, vai tā sastopama uz izdrukātas lapas, filmā, televīzijā, neķītros tekstos, vulgārās sarunās pa telefonu vai mirgojošajā personālā datora ekrānā, pornogrāfija ir nepārvaramu ieradumu veicinoša un smagi postoša. Šis iedarbīgais Lucifera darbarīks degradē katru cilvēka, kas to izmanto, prātu, sirdi un dvēseli. Visi, kas noķerti tās pavadinošajā, mokošajā tīklā un tur paliek, kļūs atkarīgi no tās amorālās un postošās ietekmes. Daudzi šo atkarību bez palīdzības pārvarēt nespēj. Traģiskais ceļš ir tik labi zināms. Tas sākas ar ziņkārību, kas barojas no tās stimulēšanas un tiek attaisnota ar nepatiesu pieņēmumu, ka, ja tas tiek darīts privāti, tad tas nevienam citam ļaunumu nenodara. Tiem, kas ir šo melu iemidzināti, eksperimentēšana ar arvien spēcīgāku stimulāciju padziļinās, līdz slazds aizveras un briesmīgs, amorāls, atkarību veicinošs paradums tos pārņem savā netikumīgajā kontrolē.

Līdzdalība jebkurā no pornogrāfijas šausmīgajiem veidiem ir nekontrolētas savtības izpausme. Kā gan vīrietis, īpaši priesterības nesējs, var nedomāt par emocionālo un garīgo postījumu, ko sievietei, sevišķi sievietei, izraisa šāda pretīga darbība?

Iedvesmotais Nefijs labi paziņoja: „Un citus [velns] nomierinās un iemidzinās laicīgajā drošībā. ... un tā [viņš] apmāna viņu dvēseles un uzmanīgi tos noved lejā ellē.”³

Ja jūs esat ievilināti pornogrāfijā, pilnībā apņemieties to pārvarēt tagad! Atrodiet kādu kļuvi vietu, dedzīgi lūdziet pēc palīdzības un atbalsta. Esiet pacietīgi un paklausīgi. Nepadodieties.

Vecāki, apzinieties, ka atkarība no pornogrāfijas jauniešiem var sākties no ļoti agra vecuma! Veiciet profilaktiskas darbības, lai izvairītos no šīs traģēdijas. Stabu prezidentu un bīskapi, brīdiniet par šo ļaunumu! Aiciniet ikvienu, kas, jūsuprāt, ir tās saistīts, nākt pie jums pēc palīdzības.

Cilvēku, kurš dzīvo pēc morāles normām un ar ilgstošu apņemšanos tām paklausīt, nav tik viegli novest no ceļa. Tam, kurš pastāvīgi noraida mokošo grēku un, esot ārpus citu cilvēku ietekmes, spēj savaldīties, ir raksturs. Tādam cilvēkam grēku nožēlošana ir daudz efektīvāka. Sirdsapziņas pārmetumi, kas rodas pēc kļūdas, ir auglīga augsne, kur var uzplaukt grēku nožēlošana.

Esiet pacietīgi, kad uzlabojat savas spējas tikt Gara vadītiem. Rūpīgi vingrinoties, pielietojot pareizos principus un esot jūtīgi pret sajūtām, kas jums rodas, jūs iegūsiet garīgo vadību. Es liecinu, ka Tas Kungs var runāt uz jūsu prātu un sirdi caur Svēto Garu. Dažreiz šie iespaidi ir tikai vienkāršas sajūtas. Dažreiz vadība tiek dota tik skaidri un tik nekļūdīgi, ka to var pierakstīt kā garīgo diktātu.⁴

Es svinīgi liecinu, ka, ja jūs lūgsit ar visu savas dvēseles dedzību, ar pazemību un pateicību, jūs varēsiet iemācīties pastāvīgi un visos jūsu dzīves aspektos tikt Svētā Gara vadītiem. Es esmu apliecinājis šī principa patiesumu savas dzīves smagajos pārbaudījumos. Es liecinu, ka jūs personīgi varat iemācīties apgūt principu — tikt Gara vadītiem. Šādā veidā Glābējs var jūs vadīt, lai jūs atrisinātu dzīves grūtības un izbaudītu lielu mieru un laimi. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Džons Teilors, *The Gospel Kingdom*, red. G. Homērs Djurhams (1943), 43–44.
2. 1. Nefija 3:7.
3. 2. Nefija 28:21.
4. Skat. M&D 8:2.